

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.V.10.096/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

felperes képviselőjének neve

(felperes képviselőjének címe,

ügyintéző: Dr. Dibácsi Zsuzsanna ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

alperes képviselőjének neve

(alperes képviselőjének címe,

ügyintéző: Dr. Ember Alex ügyvéd)

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás jogellenessége jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

2.Mf.31.099/2025/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék

3.M.70.788/2023/48.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.053.229 (egymillió-ötvenháromezer-kétszázhuszonkilenc) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 2.097.715 (kétmillió-kilencvenhétezer-hétszáztizenöt) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. április 1-től állt munkaviszonyban az alperessel főtitkár munkakörben. Munkaköri leírása szerint feladatai közé tartott a társaság tulajdonosának, ügyvezetőjének segítése a tárgyalások, a társaság működtetése és szervezése területén, kapcsolattartás a vezetőség és a csoportvezetők között, közreműködés a vállalati dokumentumok és irányelvek kidolgozásában, a magyar leányvállalatok marketing és sales feladataiban. A munkáltatói jogkört az ügyvezető gyakorolta. Munkaszerződésében a munkavégzés helyeként a munkáltató székhelyét, fióktelepét rögzítették, de megállapodtak abban is, hogy a felperes a munkáját távmunkában, részben vagy egészben a munkáltató székhelyétől elkülönült helyen is végezheti. Ebben az esetben ez a felperes lakóhelyén található munkaállomáson történhetett, ettől eltérni csak a munkáltató előzetes engedélyével lehetett. Munkaszerződése rögzítette azt is, hogy betegség vagy munkavégzést kizáró egyéb akadályoztatás esetén a felperes köteles ezt a munkáltatói jogkör gyakorlójának haladéktalanul bejelenteni és annak okát 3 napon belül megfelelően igazolni.

[2] A felperes és név1 – munkáltatói jogkört gyakorló – ügyvezető között már 2021 őszétől egyéb kapcsolat állt fenn, amelynek keretében a felperes az ügyvezető pszichológusa volt. Ezen túl 2022. április 6-án az alperes megbízási szerződést kötött a felperes tulajdonában és ügyvezetése alatt álló cégl-vel meghatározott HR tevékenység ellátására átlagosan havi 120 órában azzal, hogy a feladatokat a felperes végezheti. Emellett 2023 áprilisától a felperes részt vett név1 ügyvezető város1 házának építésével kapcsolatos feladatok szervezésében a cégl-én keresztül.

[3] Az alperes a 2023. augusztus 7-i hírlevelében jelentette be, hogy a felperest értékesítésvezetői feladattal bízta meg, amit a felperes elfogadott. Ezt követően a felperes egyik felettese név2 lett, akivel a kapcsolatot heti rendszerességgel online módon tartotta 2023 októberéig.

[4] 2023. október 2-án a felperes név1 ügyvezetővel online meetinget tartott, amely során a felek között szóba került a jogviszonyok – köztük a munkaviszony – megszüntetése. név1 ügyvezető ezt követően e-mailt küldött név2-nek, továbbá az alperes másik két alkalmazottjának, amely a következőket tartalmazta: „Beszéltem ...-vel a jelenlegi helyzetről. A kéthavi végkielégítés helyett a negyedéves szerződéses munkát választotta, a jelenlegi fizetés 25%-ával. A alperes iroda befejezése mellett megbízottként értékesítési tevékenységgel is foglalkozik majd. A mai napon tervezzük befejezni a határidőket tartalmazó táblázatot és név3 munkavállalóként kijelenti, vállalkozóként pedig a név4-hez hasonlóan bejelenti.”

[5] 2023. október 2-át követően a felperes feletteseivel nem kommunikált. 2023. október 3-án név1 ügyvezető szóban tájékoztatta a másik ügyvezetőt, név3-t a tervezett

változtatásokról kérve, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket. 2023. október 6-án név1 ügyvezető sms-ben jelezte a felperesnek, hogy tudnának egyeztetni, a felperes azonban az üzenetre aznap nem reagált. A 2023. október 6-án szerkesztett és október 9-én közzétett hírlevelében az alperes a következőket írta: „... jó munkát végzett a alperes-nek, de eljött az idő, hogy mindketten külön utakon járjanak. ... számos HR és marketingprojektet segített, aminek köszönhetően a alperes független viszonteladója lett. Utolsó napja a alperes-nál, október 19.”.

[6] 2023. október 7-én a felperes e-mailt küldött név1 ügyvezetőnek, amelyben összegezte álláspontját a céghez és az ügyvezetőhöz való hozzáállásáról illetve az építkezéssel kapcsolatos véleményéről és rögzítette, hogy két lehetőség közül választhat az ügyvezető: az első szerint „Rúgj ki ahogy akarsz és tegyél amit akarsz. Fizesd ki, ami a munkavállalói törvény szerint jár”. A második választás szerint tovább szervezi az építkezést, cserébe 3 hónapra fennmarad a munkaviszonya, azonban csak a házzal foglalkozik és a felújítást követően elválnak egymástól. Jelezte, hogy október 11-ig várja a választ és ha nem tud benne bízni az ügyvezető, akkor váljanak el egymástól a lehető legbékésebben.

[7] név1 2023. október 10-én kelt válaszában jelezte, hogy a korábbi üzenetére nem kapott választ. Azt írta, hogy lát esélyt a folytatásra az építkezéstől függetlenül. Kérte a felperest, hogy tegyen javaslatot, hogyan lesz a cégl a alperes egyik legnagyobb magyarországi viszonteladója, mivel ez a legfontosabb.

[8] 2023. október 16-án név1 ügyvezető a felperes 2023. október 7-én írt levelét továbbította a másik ügyvezetőnek és személyi asszisztensének szóban tájékoztatva őket, hogy a felperes elérhetetlen. Ezt követően személyi asszisztensét a felperes felé egy közös megegyezéssel történő jogviszony megszüntetésre vonatkozó ajánlat közlésével bízta meg. Az asszisztens telefonon próbálta elérni a felperest, akinek azonban a céges telefonja egész héten ki volt kapcsolva, így végül 2023. október 18-án a magántelefonszámán érte el. A felperes azt közölte, hogy a céges telefonja lemerült, továbbá jelezte, hogy a 2023. október 26-i héten elutazik. A személyi asszisztens ismertette a felperessel az alperes jogviszony megszüntetésére irányuló szándékát és 2023. október 19-ére egy találkozót egyeztetett vele. A találkozón az asszisztens átadta a felperesnek a két jogviszony megszüntetésére irányuló megállapodások tervezetét. A felperes azok átolvasására időt kért és kapott. A tervezeteket az alperes egyik munkavállalója készítette név3 ügyvezető utasítása alapján úgy, hogy a sablonban kitöltötte a felperes személyes adatait.

[9] Ugyanezen a napon az alperesi céges levelező program biztonsági rendszere figyelmeztető jelzést küldött a vezetőség részére arról, hogy a felperes e-maileket küldött át a magán e-mail címére. Ez alapján az alperes vizsgálatot tartott, amelyről jegyzőkönyv készült. név1 ügyvezető korlátozta, majd 2023. október 20-án név3 ügyvezető törölte a felperes munkáltatói eszközökhöz való hozzáférését.

[10] 2023. október 24-én a személyi asszisztens e-mailt küldött a felperesnek azzal, hogy erre a napra ígérte a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos döntését, egyben kérte az aláírt vagy a módosításokat tartalmazó dokumentumok elküldését. A felperes az üzenetre semmilyen módon nem reagált.

[11] Az alperes 2023. október 30-án azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Annak indokolása szerint az alperes 2023. október 18-án felajánlotta a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetését, amelyre a felperes másnapra ígérte a válaszát, azonban nem jelentkezett és munkát sem végzett. Ezt követően nem volt elérhető, nem tett eleget a munkaszerződésében foglaltaknak, miszerint akadályoztatását haladéktalanul be kellett volna jelentenie. Ezen magatartásával munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét jelentős mértékben megszegte. Az intézkedést név3 ügyvezető írta alá és az okiratot a felperes 2023. november 10-én postai úton kapta meg.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[12] A felperes 2023. november 3-án keresetet terjesztett elő, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg munkaviszonyát. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy név1 ügyvezető a 2023. október 2-án megtartott online meetingen szóban közölte, hogy megszüntette a munkaviszonyát. Másodlagosan azt állította, hogy a 2023. október 30-i azonnali hatályú felmondás indokolása nem valós és okszerű, így jogellenes figyelemmel arra, hogy a munkáltató rendelkezésére állt az októberi hónap során is, az alperes volt az, aki nem látta el munkával, így nem tett eleget foglalkoztatási kötelezettségének.

[13] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Érvelése szerint 2023. október 2-án nem szüntette meg a felperes jogviszonyát csak egyeztetések zajlottak a felek között a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben. Az azonnali hatályú felmondásra azért került sor, mert a felperes 2023 októberében elérhetatlenné vált, nem végzett munkát, nem állt az alperes rendelkezésére.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[14] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a perköltség és az eljárási illeték megfizetésére. Az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában rögzítette, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes 2023. október elején szóban jogellenesen megszüntette a munkaviszonyát. E körben értékelte név3 ügyvezető nyilatkozatát, miszerint nem volt tudomása arról, hogy a másik ügyvezető a jogviszonyt megszüntette. Figyelemmel volt a felperes személyes meghallgatása során tett azon nyilatkozatára, hogy „ajánlat volt, ami nem került elfogadásra, írásban nem kaptam meg az ajánlatot, ez az online meeting ez rövid volt, utána történt meg az egyezkedés írásban”. Bizonyítékként értékelte továbbá az alperes által 2023. október 10-én írt e-mailt, amely szerint a legfontosabb feladat a felperes számára az ügyfelek szerzése lenne. Megállapította, hogy a 2023. október 9-i hírlevél is azt támasztotta alá, hogy október 19-ével szűnik meg a munkaviszony, továbbá név1 ügyvezető név2ak is azt jelezte, hogy a felperes a szerződéses munkát választotta.

[15] A 2023. október 10-én elküldött e-mailben rögzítettek alapján bizonyítottnak találta, hogy a munkáltató feladatot adott a felperesnek, aki kizárólag 2023. szeptember 28-án

igazolt munkavégzést. Az októberi időszakra szabadságot nem vett igénybe, jogszerű távollétet nem igazolt és nem bizonyította azt sem, hogy otthondolgozás esetén a munkáltató rendelkezésére állt. A felperes nem végzett munkát, a munkáltató számára elérhetatlenné vált, így súlyosan, jelentős mértékben megszegte a munkaviszonyból származó kötelezettségét, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné tette.

[16] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és a perköltség, valamint az illeték meg fizetésére kötelezte a felperest. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és a jogszabályoknak megfelelő, érdemben helytálló döntést hozott. A fellebbezéssel kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes nem tudta igazolni azt, hogy név1 ügyvezető 2023. október 2-án szóban megszüntette a munkaviszonyát, hiszen a 2023. október 7-i levelében éppen a felperes kínált választási lehetőséget az alperesnek akár a jogviszony megszüntetésére is. név3 ügyvezető 2023. október 10-én írt e-mailjében jelezte azt a reményét, hogy jó viszonyban tudnak elválni. Ezen bizonyítékok a másodfokú bíróság szerint azt támasztották alá, hogy a felek között a jogviszony sorsa vonatkozásában egyeztetés folyt.

[17] Megállapította, hogy a felperest a munkaviszony megszüntetése hiányában rendelkezésre állási, illetve munkavégzési kötelezettség terhelte. A személyi asszisztens több alkalommal kísérelte meg sikertelenül felvenni a kapcsolatot a felperessel, ami azt támasztotta alá, hogy a felperes kötelezettségeinek nem tett eleget és szabadság igénylése nélkül elutazott. Az azonnali hatályú felmondásra nem azért került sor, mert a felperes elutasította a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésre vonatkozó ajánlatot, hanem azért, mert megszegte a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdésében rögzített rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségét, továbbá együttműködési kötelezettségének sem tett eleget.

Felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy azt a Kúria „vizsgálja felül az elsőfokú ítéletre is kiterjedően változtassa meg és adjon helyt a kereseti kérelmének” vagy utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Érvelése szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, 263. § (1) bekezdését, 265. § (1) bekezdését és 279. § (1) bekezdését, mivel az eljáró bíróságok a tényállást hiányosan és okszerűtlenül állapították meg; nem megfelelően mérlegelték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat, továbbá tévesen alkalmazták az Mt. 22. §-át és 51. §-át, továbbá az Mt. 64-78. §-át. Az eljárási szabálysértések körében hivatkozott továbbá arra, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 369. § (1) és (3) bekezdését, mivel a másodfokú bíróság érdemben nem bírálta felül az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseit és ennek következtében téves, iratellenes ténymegállapítást és helytelen következtetést vont le.

[19] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem oldotta fel azt az ellentmondást, ami név1 ügyvezető név2-nek írt e-mailje, illetve szóbeli előadásai között volt és nem szembesítette a felperest az alperesi ügyvezetővel a 2023. október 2-i meeting tartalma vonatkozásában. Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok több e-mail tartalmát tévesen

értékelték, nem vették figyelembe a múltidőben történő megfogalmazásukat. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 161. § (3) bekezdésében foglaltakat is, mivel nem bírálta el az általa határidőben előterjesztett jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmét.

[20] Ezen túl állítása szerint sérült a Pp. 342. § (3) bekezdése is, mivel olyan alperesi tényállításokra is hivatkoztak a bíróságok, amelyet a rendkívüli felmondás nem tartalmazott. A rendelkezésre állás hiányát rótták a terhére, holott számos egyéb módon elérhető lett volna, ha az alperes adott volna számára munkafeladatokat.

[21] Kifogásolta: a bíróságok nem vizsgálták azt a tényt, hogy már a keresetlevelében hivatkozott a munkaviszonyának 2023. október 2-án szóban történt megszüntetésére, holott az azonnali hatályú felmondást később vette át postai úton. név1 ügyvezető elismerte, hogy október 1-ig kellett sales feladatokat végeznie, amelyhez logikusan kapcsolódik az a körülmény, hogy ezt követően a munkaviszonyát megszüntették. Nem vették figyelembe név1nak a másik ügyvezető felé tett azon intézkedését, hogy tegyék meg a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos teendőket, továbbá azt a tényt sem, hogy 2023. október 20-án törölték a munkaeszközök elérhetőségét annak ellenére, hogy nem fogadta el a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetéséről szóló ajánlatot.

[22] Érvelése szerint a másodfokú bíróság okfejtése ellentétes a Kúria Mfv.10.137/2020/5. számú határozatában foglaltakkal, miszerint a munkaviszony megszüntetésnek egyértelműnek és feltétel nélkülinek kell lennie. A jognyilatkozatot írásban, szóban és ráutaló magatartással is meg lehet tenni függetlenül annak egyébkénti jogszerűségétől. Állította, hogy a vele közölt felmondás egyértelmű és feltétel nélküli volt, így alkalmas a joghatás kiváltására, de nem felelt meg az Mt. 22. § (3) bekezdésében foglaltakban. Maga az alperes teremtett olyan helyzetet a cég eszközeihez való hozzáférés elvételével, hogy akkor sem tudott volna feladatokat ellátni, ha azzal megbízták volna.

[23] Állította, hogy az úgynevezett közös megegyezéssel történő megszüntetési kísérlet csupán azt szolgálta, hogy a név1 által korábban közölt szóbeli felmondás megtörténtét kérdésessé tegye. Véleménye szerint a munkáltató azonnali hatályú felmondásának a vizsgálata indokolatlan, mivel a jogviszony már korábban megszűnt. Ha mégis fennállt volna, akkor a munkáltatónak lehetősége lett volna feladatokat adni számára, mivel távmunkában foglalkoztatták, erre azonban a hozzáférési eszközei elvonása miatt nem kerülhetett sor. Vállalkozóként kívánták őt tovább foglalkoztatni, nem munkaviszonyban. Kifogásolta, hogy a jogerős ítélet sérti a Mt. 196. § (3) bekezdés b) pontjában előírtakat is.

[24] A 2023. október 9-i hírlevélben foglaltakat úgy értelmezte, hogy munkaviszonyát már megszüntették és csak az építkezéssel kapcsolatos teendők átadásával kapcsolatban van feladata, a személyi asszisztenssel való találkozás során pedig csupán a munkáltató írásos intézkedésének átadását várta. Abban a hiszemben volt, hogy munkaviszonya megszűnt, ezért nem kívánt igénybe venni szabadságot.

[25] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet „utasítsa vissza” figyelemmel arra, hogy az megalapozatlan, továbbá marasztalja a felperest a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségben. Állította, hogy az eljár

bíróságok helyesen állapították meg a tényállást és ez alapján a jogszabályoknak megfelelő, érdemben helytálló döntést hoztak.

[26] Kifejtette, hogy a bizonyítékok azt támasztották alá, hogy 2023. október 2-től egyeztetések zajlottak a felek között a jogviszony megszüntetéséről. A korábbi szóbeli felmondás tényének igazolása a felperest terhelte. Ennek ellentmond állítása szerint az, hogy a felperes az október 7-én kelt levelében egy folyamatban lévő egyeztetésre utal, és az általa használt „rúgj ki, ahogy akarsz” kifejezés cáfolja a korábbi megszüntetésre vonatkozó előadását.

[27] Kifejtette, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás megfelelt a Pp. szabályainak. Előadta, hogy az eszközökhöz való hozzáférés korlátozásának oka a felperes szabálytalan magatartása volt, amire csak később került sor, addig a felperes végezhetett volna munkát.

[28] Álláspontja szerint megfelelően értékelték a bíróságok azt a körülményt is, hogy a felperes nem kommunikált az alperessel, nem volt elérhető, megszegve ezzel együttműködési kötelezettségét is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

[30] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős érdemi határozatnak a Pp. 423. § (1) bekezdése szerinti korlátok közötti felülbírálat. Ennek megfelelően a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem (és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem) keretei között az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozataitól jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálhatja felül.

[31] A felperes felülvizsgálati kérelmében anyagi és eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott. Eljárási szabálysértésként azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. ítélet jogi indokolására vonatkozó 346. § (5) bekezdését. Kifogásolta, hogy a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem a Pp. 263. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte, több bizonyítékot mellőzött, ezáltal téves jogi következtetésre jutott sértve ezzel a Pp. 279. § (1) bekezdését. Nem folytatta le a tényállás tisztázásához szükséges bizonyítást, nem oldotta fel az ellentéteket sértve ezzel a Pp. 265. § (1) bekezdését, továbbá a Pp.-ben rögzített jóhiszemű eljárás követelményét. Állította továbbá, hogy sérült a Pp. 161. § (3) bekezdése az elsőfokú eljárás során, továbbá a Pp. 342. § (3) bekezdése, mely szerint az érdemi döntés nem terjedhet ki olyan jogra, amelyet a fél a perben nem állított.

[32] A felülvizsgálat tárgya a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés, így a Kúria a felperesnek az elsőfokú eljárásban előterjesztett jegyzőkönyv kijavítási kérelemmel kapcsolatos kifogását érdemben nem vizsgálta.

[33] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként megjelölte az indokolás tartalmát szabályozó Pp. 346. § (5) bekezdését is, nem adta elő ugyanakkor azt, hogy az ítélet indoklásra vonatkozó jogszabályi követelmények pontosan milyen módon sérültek. A felperes a megjelölt jogsértésekkel kapcsolatban tartalmilag a bizonyítékértékelés helyességét vitatta, amely azonban az indokolási kötelezettség megsértése körében nem vizsgálható. A bíróság akkor sérti meg a Pp. 346. § (5) bekezdését, ha a jogi indoklás nem tartalmazza a törvényben előírtakat, ugyanakkor e jogszabályhelyek megsértése körében a döntés érdemi helyessége nem vizsgálható (Gfv.I.30.168/2022/11., Mfv.II.10.004/2024/4., Pfv.I.21.306/2023/5.). A Kúria ezért e jogszabályi rendelkezés megsértésére való hivatkozást figyelmen kívül hagyta.

[34] A felperes eljárási szabálysértésként azt is állította, hogy az eljárt bíróságok tévesen értékelték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat és ez alapján helytelenül állapították meg a tényállást.

[35] A felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható felül a bíróság mérlegelése alapján megállapított tényállás és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljárt bíróságok a mérlegelés körébe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutottak-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére, a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Pfv.I.21.532/2019/7., Pfv.II.20.280/2022/10.).

[36] A felperes azt állította, hogy helytelenül értékelte a másodfokú bíróság azt, hogy a felek között fennállt munkaviszonyt ki, mikor, milyen módon szüntette meg. A Pp. 265. § (1) bekezdése előírása szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli. A felperes azt állította, hogy az alperes a 2023. október 2-án tartott megbeszélés során szóban szüntette meg a munkaviszonyát. Ezzel szemben az eljárt bíróságok megállapítása szerint a felperes ezt a tényállítását nem tudta igazolni.

[37] A másodfokú bíróság ítéletében magyarázatát adta annak, hogy mely bizonyítékokat értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a felek a közöttük fennálló munkaviszony felszámolása érdekében 2023. október 2-án egyeztetést kezdtek, ezt követően közöttük egyeztetési folyamat zajlott a jogviszony megszüntetése tárgyában. Részletesen megindokolta a másodfokú bíróság, hogy mely bizonyítékok támasztották alá ezt a megállapítását, amelyekkel a Kúria is egyetértett. Az állított szóbeli felmondást követően a 2023. október 7-én kelt levelében maga a felperes volt az, aki választási lehetőséget kínált az ügyvezetőnek a munkaviszony felszámolási módja vonatkozásában, e kérdést maga sem tekintette lezártnak.

[38] A felperes 2023. október 2-át követő magatartása és nyilatkozatai is azt bizonyítják, hogy a felek között a jogviszony megszüntetéséről egyeztetések folytattak. Ezt igazolja az a körülmény is, hogy névl ügyvezető személyi asszisztense 2023. október 18-án találkozott a felperessel, és kézbesítette számára a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetése vonatkozásában készített munkáltatói ajánlatokat, amelyek tanulmányozására a felperes határidőt kért. A személyi asszisztens tanúkénti meghallgatása során a következő nyilatkozatot tette: „a felperes igen is látta ott helyben, hogy ezek az iratok a jogviszony megszüntetésére irányuló iratok, amiket átadtam neki. Olyanról nem volt szó, hogy a felperes jelezte volna, hogy ez a jogviszony már megszűnt és most erre miért kerül sor.” (... számú tárgyalási jegyzőkönyv ... oldal). Mindezek azt támasztják alá, hogy a felperes 2023. október 18-án is úgy tekintett munkaviszonyára, hogy az még fennáll és ezt követően kell rendelkezni annak megszüntetéséről.

[39] A másodfokú bíróság jogkérdésben nem tért el a Kúria Mfv.10.137/2020/5. számú határozatában foglaltaktól sem. Annak bizonyítása, hogy a munkáltató 2023. október 2-án szóban szüntette meg a munkaviszonyát a felperes érdekében állt és az annak sikertelenségéből fakadó következményeket neki kell viselnie. A munkaviszony munkáltató általi, 2023. október 2-án történt szóbeli megszüntetése tárgyában a másodfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat okszerűen értékelte, mérlegelésében a fent kifejtettek szerint logikai ellentmondás nem volt kimutatható. Jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a munkáltató nem szüntette meg szóban a felperes munkaviszonyát. Az a körülmény, hogy a megállapított tényállás egyes – nem perdöntő – bizonyítékokkal nem, vagy nem teljes mértékben áll összhangban nem minősül jogsértésnek, mivel a tényállás az összes bizonyíték egybevetése alapján nem tekinthető okszerűtlennek (Mfv.II.10.642/2017/4., Mfv.II.10.456/2013/6.).

[40] A Pp. 413. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell – többek között – a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely pontos megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a jogszabályhely pontos megnevezése, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokai, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, egymástól elkülönülő jogszabálysértésekre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében a Kúria érdemben nem vizsgálhatja (Mfv.IV.10.098/2024., Mfv.IV.10.006/2025., Mfv.V.10.079/2025/6.).

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt is állította, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 64-78. §-át is, ezzel kapcsolatos érveit azonban nem adta elő, így azt a Kúria nem vizsgálta.

[42] A munkáltató az azonnali hatályú felmondással kapcsolatos bizonyítékokat szintén a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte és jogszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem tett eleget a 2023. október hónapban a rendelkezésre

állási és munkavégzési kötelezettségének. 2023. október 18-át követően nem volt elérhető a munkáltató számára, távollétét nem igazolta, így az alperes jogszerűen élt a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetésének lehetőségével és a jogerős ítélet nem sérti az Mt 51. §-át sem. A Kúria következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet csak olyan kérdésben, olyan jogi állásponttal összefüggésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (Pfv.I.20.792/2016/11., Mfv.X.10.014/2022/9.). A felülvizsgálati kérelmet nem lehet olyan új körülményre alapítani, amelyre a fél az első- és másodfokú eljárás során nem hivatkozott. A másodfokú eljárásnak nem volt tárgya az, hogy a felperes a távmunkavégzés során – eltérő megállapodás hiányában – a munkáltató ellenőrzési jogát távolról, számítástechnikai eszköz alkalmazásával gyakorolhatja, így a felperes ezzel kapcsolatos felülvizsgálati érvelését a Kúria nem vizsgálta.

[43] Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati érvelésben megjelölt anyagi jogi és eljárási jogszabályhelyeket nem sértette, így azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[44] A pereszes felperes a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, amelynek összegét a pertárgyérték (... forint) figyelembevételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja, (4) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján állapított meg.

[45] A felperes munkavállalói költségkedvezményre nem volt jogosult, ezért a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárás illetékének megfizetésére.

[46] A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a terhére megállapított meg nem fizetett illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie és a megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria jelen határozatának számát és a felperes adóazonosító számát.

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[48] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

A határozat elvi tartalma

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére kizárólag akkor van lehetőség, ha a jogerős ítéletben a bíróság azokat nyilvánvalóan okszerűtlenül értékelte és ezáltal olyan következtetésre jutott, amelyre a bizonyítékok megfelelő értékelésével semmiképpen nem juthatott volna.

Záró rész

Budapest, 2026. március 18.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Csesznok Judit Anna bíró helyett, dr. Puskás Péter s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró